

Vasten – 20

Het eenvoudige huiselijke- en privéleven van de Profeet :

“(O Profeet) Vermoei uw ogen niet (met verlangen) met wat Wij aan bepaalde klassen van hen hebben gegeven om zich in te verheugen, en treur niet om hen, en zorg ervoor dat u zacht bent tegenover de gelovigen.” – 15:88

Noot: Het tweede gedeelte van dit vers kan men ook lezen in het vorige onderwerp over de buitengewone zachtaardigheid van de Heilige Profeet tegenover zijn volgelingen. De woorden die vertaald zijn als “zorg ervoor dat u zacht bent” betekenen letterlijk “neem hen onder uw vleugel”; dat wil zeggen, neem hen onder uw bescherming en zorg. De Koran geeft ons in dezelfde woorden de opdracht om om te kijken naar onze bejaarde ouders: “*En breng hen onder de vleugel van nederigheid uit genade*” (17:24).

Het eerste gedeelte van dit vers laat zien dat de rijkdom en pracht van dit leven geen enkele verleiding vormde voor de Heilige Profeet. Men kan de ongeëvenaarde eenvoud van zijn leven, vanaf het moment dat hij trouwde met een rijke weduwe tot aan de tijd dat hij regeerde over Arabië, opmaken uit de zijn laatste levenstafereel, toen hij opdracht gaf om de laatste cent in zijn huis aan de armen te geven.

“En zij zeggen: Wat voor een Boodschapper is dit? Hij eet voedsel en loopt over de markten. Waarom is er geen engel naar hem toegestuurd, om samen met hem een waarschuwer te zijn? Of een schat aan hem gegeven, of een tuin om van te eten?” – 25:7-8

Noot: Het leven van de Heilige Profeet was er een van de grootst mogelijke eenvoud. Hij deed al zijn werk zelf. Hij hielp zijn vrouwen met hun huishoudelijke taken, herstelde zijn eigen kleren, bond de geiten vast, en lapte zelfs zijn eigen sandalen. Zijn vriendelijke en hartelijke aard leidde hem vaak ertoe om zelfs het werk van anderen te doen. Eens was er een vrouw die niet in staat was om voor zichzelf te werken. Zij vroeg hem om haar te begeleiden naar een straat. Hij begeleidde haar daar naartoe, en verliet haar pas toen haar werk verricht was. Hij was een gewone sterveling en at van het gewone voedsel van een eenvoudige Arabier. Vandaar dat zij van hem zeiden: *hij eet voedsel*.

Wat zij zich voorstelden bij een boodschapper van God was, dat hij wereldse schatten en tuinen bezat. Sterker nog, rijkdom betekende alles voor hen en zij sloegen geen acht op de morele, hogere waarden van het leven waarvoor de Profeet kwam.

“O Profeet, zeg tegen uw echtgenotes: Wanneer jullie verlangen naar dit wereldse leven en zijn verfraaiing, kom, ik zal jullie een voorziening geven en jullie toestaan op waardige wijze te vertrekken. En wanneer jullie verlangen naar Allah en Zijn Boodschapper en het verblijf in het Hiernamaals, dan heeft Allah voor de weldoeners onder jullie zeker een geweldige beloning bereid.” – 33:28-29

Noot: In een tijd waarin moslims welvarend begonnen te worden, was het logisch dat de vrouwen van de profeet voorzien zouden worden met betere middelen van levensonderhoud dan die ze voorheen hadden genoten. Maar juist in deze tijd zien we een openbaring die hen de meest strenge eenvoud oplegde. Als de Profeet zijn vrouwen had toegestaan mee te delen in de algemene welvaart van de gemeenschap, dan zou men hier niet het minste bezwaar gehad kunnen hebben. Maar hij kreeg een openbaring die hem en degenen die het dichtst bij hem stonden die materiële voordelen ontzegde waar anderen gemakkelijk aan konden komen. De pracht en praal van deze wereld is niet verboden voor een moslim, maar dit soort vergankelijke prullen werden niet toegelaten in het huishouden van Allah's Profeet. Omdat hij de beschikking had over de middelen, zouden zijn vrouwen mogen vertrekken met rijke en gulle giften, indien ze dat wensten.

De Heilige Profeet plaatste ieder van zijn vrouwen afzonderlijk voor deze keuze. Ieder van hen gaf hetzelfde antwoord, namelijk dat zij verlangden naar "Allah en Zijn Boodschapper en het verblijf in het Hiernamaals."

Niet alleen betrachtten de vrouwen van de Profeet tijdens zijn leven een meest eenvoudig leven, maar zelfs na zijn dood, toen de moslims uitgroeiden tot een zeer welvarend volk en de vrouwen van de Profeet grote financiële toelagen kregen, accepteerden ze het niet dat er rijkdom werd opgebouwd in hun huizen, maar ze verdeelde het aan personen die dat verdienden. Van Aisha in het bijzonder wordt verteld dat ze zo gul was in het weggeven van wat aan haar gegeven werd, dat ze soms niets meer over had voor een avondmaaltijd.

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz

Vertaald door Reza Ghaforkhan

IslamLab